

Fiskeridirektoratet

## **Regulering av fisket etter brosme og lange**

Norges Kystfiskarlags landsstyre har gjort følgende vedtak:

### **Kvotefordeling**

Kystfiskarlaget viser til tidligere henvendelser i anledning regulering av fisket etter brosme og lange. Kystfiskarlaget fremholder sterk kritikk til reguleringen som Fiskeridirektoratet legger opp til, grunnet de inngripende konsekvensene for kystflåten og industrien.

- Norges Kystfiskarlag er svært kritiske til at det ikke ble gjennomført en høring av forslag til kvotefordeling av brosme og lange i 2023. Dette anses som en saksbehandlingsfeil som anmodes omgjort. Norges Kystfiskarlag krever at det gjennomføres en ny høring om kvotefordeling av brosme og lange.
- Norges Kystfiskarlag er sterkt uenige i dagens kvotefordeling mellom gruppene ettersom denne fordelingen rammer kystflåten urimelig hardt. De større fartøygruppene har ytterligere anledning til å fiske brosme på andre tider av året og i andre havområder og vil ikke bli like skadelidende av stopp i fisket sammenlignet med den minste flåten.
- For å opprettholde et linefiske langs kysten for flåten under 15 meter må gruppekvoten settes på et nivå som tilsier et tilnærmet fritt fiske på brosme og lange.
- Kvoten til brosme og lange fordeles med 60% til kystflåten og 40% til havfiskeflåten (over 28 meter største lengde).

### **Fastsettelse av totalkvote**

- Kystfiskarlaget etterlyser en redegjørelse for det biologiske grunnlaget for kvotefastsettelsen ettersom vi ikke kjenner oss igjen i bekymringene for bestanden av den kystnære brosma. Brosma er ikke en vandrende art slik vi kjenner den, langs kysten er den relativt stasjonær.
- Når havfiskeflåten øker sitt uttak av brosma stiller vi spørsmålstegn til hvorvidt det er grunnlag for å anse brosma som tas i disse havområdene under samme paraply som

den brosma sjarkflåten får i sine fangster.

- Totalkvoten på lange må økes med 1854 tonn, tilsvarende reduksjonen som ble gjort fra 2023 til 2034.
- Forskningsinnsatsen på både brosme og lange må styrkes betydelig.

### **Bifangstregulering av fisket etter brosme**

- Fangststatistikken innhentet fra Fiskeridirektoratet viser videre at brosmeandelen er størst hos flåten over 15 meter. Ettersom disse fartøyene har større rekkevidde og dermed er mer fleksible for å flytte felt mener Kystfiskarlaget at en eventuell bifangstregulering må forbeholdes disse flåtegruppene. Flåten under 15 meter må ha en regulering som gjør det lønnsomt og mulig både for flåten og industrien å opprettholde aktivitet hele året. En bifangstordning vil ikke være en type regulering som ivaretar dette, særlig fordi man ser at andelen brosme er mye høyere i fjordsystemene enn ute på bankene.
- En bifangstbegrensing på 20% er ikke forenelig med lønnsom drift, selv når det foretas tilpasninger for å redusere brosmefangstene på lina. Kombinert med lavere kvoter på andre arter som torsk og hyse vil prosentandelen av brosme i fangstene automatisk øke, selv om totaluttaket ikke nødvendigvis økes.
- Kystfiskarlaget mener reguleringen av fisket etter brosme må legge til grunn at brosma inngår som en vesentlig del av kombinasjonsfiske som foregår langs kysten. Ettersom det er en betydelig nedgang i torskekvoten vil fisket etter andre arter være livsviktig for å berge et bærekraftig driftsgrunnlag for den minste flåten. En stopp i fisket etter brosme må derfor unngås for alle formål og Kystfiskarlaget krever at Fiskeridirektoratet unngår at man havner i en slik situasjon fremover.
- Dagens forbud mot direktefiske etter brosme for kystflåten må oppheves. I stedet bør brosme inngå i en bifangstordning med avregning på ukesbasis, slik at fangsten vurderes over en periode og ikke per enkeltlanding. Dette vil gi rom for naturlige variasjoner i sammensetningen av fangstene, og redusere risikoen for utilsiktede brudd på regelverket ved såkalt "bomfiske", der fangsten uforholdsmessig domineres av brosme i enkeltlandinger (for eksempel 2 tonn brosme og 1 tonn hyse).
- Det bør ikke innføres automatisk inndragning av hele fangsten dersom én enkeltlanding overstiger 50 % brosme. En slik praksis er uforholdsmessig streng og tar ikke hensyn til uforutsette variasjoner i fisket.
- Avregningen av brosmebifangst bør harmoniseres med prinsippene i ferskfiskordningen for torsk, og tilsvarende praksis bør vurderes innført også for lange.

## Regulering av fisket etter lange

- Dersom totalkvoten for lange nedjusteres ytterligere må fisket reguleres som et bifangstfisket hele året med en tillatt bifangstprosent på 50%. Fiskerne har store utfordringer med å holde seg innenfor 40% bifangst. Resultatet er at kvoten på andre fiskeslag ikke blir fisket. Dette er særlig negativt for landindustrien som er avhengig av at fisket holdes i gang hele året.
- Fangstdata fra faktisk fiske bør ikke alene brukes som indikator på bestandsutvikling. Når fisket strammes inn, reduseres fangstene naturlig – dette gjenspeiler ikke nødvendigvis en svekket bestand. Flere fartøy holder seg nå bevisst unna lange på grunn av reguleringene, og økt halehastighet på autolinefartøy har endret fangstmønstrene. Disse forholdene må tas i betraktning ved tolkning av fangsttall, og fangstdata bør suppleres med uavhengige tokt og biologiske vurderinger
- Forskningsinnsatsen på bestanden av hvitlange må styrkes.

Med vennlig hilsen  
NORGES KYSTFISKARLAG

Hanna Arctander

daglig leder

Tom Vegar Kiil

leder

*Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift*